

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **U. T. G.**, s. r. o. „v konkurze“, Z.J., **o odvolaní osobitného správcu konkurznej podstaty Ing. Ľ. K.**, B., zastúpeného P. s. r. o., B.K., proti uzneseniu, Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. februára 2010 č. k. 51-24K 294/96-1526, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. februára 2010 č. k. 51-24K 294/96-1526 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením z 10. februára 2010 č. k. 51-24 294/96-1526 zbavil Ing. Ľ. K., B. funkcie osobitného správcu. Súčasne uložil povinnosť osobitnému správcovi odovzdať všetky listiny súvisiace s konkurzným konaním správcovi JUDr. I. Č., B.J. do 5 dní od doručenia uznesenia.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu 1. stupňa vyplýva, že pod č. k. 51-24K 294/96-1330 dňa 7. decembra 2006 vydal konkurzný súd rozvrhové uznesenie, v ktorom uložil osobitnému správcovi Ing. Ľ. K., vykonať rozvrh, podať súdu správu o realizovaní rozvrhu s pripojením zoznamu prihlášok obsahujúcim výšku uspokojenia jednotlivých pohľadávok, s vyúčtovaním výšky zostatku peňažných prostriedkov konkurznej podstaty po splnení rozvrhového uznesenia a úhrade nákladov uspokojenia konkurzných veriteľov spolu s pripojením listinných dôkazov. Dňa 16. januára 2007 vydal konkurzný súd opravné rozvrhové uznesenie č. k. 51-24K 294/96-1355. Proti rozvrhovému uzneseniu v časti odmeny podal odvolanie správca konkurznej podstaty JUDr. I. Č.. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Obo 20/2007 z 27. marca 2007 rozvrhové uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na

d'alsie konanie. Výzvou z 30. 3. 2009 súd vyzval osobitného správcu na preukázanie splnenia rozvrhového uznesenia. Podaním z 24. apríla 2009 osobitný správca predložil návrh na zmenu rozvrhového uznesenia. Za nesplnenie rozvrhového uznesenia súd uložil osobitnému správcovi poriadkovú pokutu vo výške 300,- Eur. Opatrením z 29. októbra 2009 č. k. 51-24K 294/96-1513 súd uložil správcovi povinnosť podať správu o splnení rozvrhového uznesenia. Osobitný správca konkurznej podstaty podaním z 18. novembra 2009 oznámil, že písomne požiadal veriteľov o oznámenie aktuálnych zúčtovacích údajov bankového sporenia pre uspokojenie ich pohľadávok a podaním z 23. novembra 2009 požiadal o odpustenie uloženej poriadkovej pokuty. Uznesením zo 17. decembra 2009 č. k. 51-24K 294/96 súd návrh osobitného správcu o odpustenie poriadkovej pokuty zamietol. Osobitný správca neoznámil konkurznému súdu žiadne skutočnosti ohľadne splnenia rozvrhového uznesenia a nepredložil návrh na zrušenie konkurzu.

Z právoplatných a vykonateľných rozhodnutí konkurzného súdu vyplýva, že osobitný správca konkurznej podstaty bol povinný vykonať rozvrhové uznesenie a predložiť doklady o jeho splnení. Cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku (§ 2 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní). V dôsledku nečinnosti osobitného správcu, nie je možné v tomto konaní dosiahnuť cieľ konkurzu, pretože osobitný správca nesplnil povinnosti stanovené vo vykonateľných rozhodnutiach konkurzného súdu.

Podľa § 8 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní, z dôležitých dôvodov môže súd na návrh správcu zbaviť správcu funkcie. Súd aj bez návrhu zbaví správcu funkcie, ak správca neplní riadne svoje povinnosti, alebo aj z iných dôležitých dôvodov. Konkurzný súd vychádzal pri rozhodovaní aj z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysloveného v uznesení č. k. 5 Obo 76/2009 z 30. júla 2009, v ktorom sa medzi iným konštatuje, že opatrenie je pre správcu záväzné a porušenie povinnosti, ktorému boli uložené súdom, môže viesť k zbaveniu funkcie správcu. Neplnenie rozvrhového uznesenia, spôsobuje zbytočné prietahy v konkurznom konaní na ujmu konkurzných veriteľov, pretože konkurzná podstata je speňažená už dlhšiu dobu a veriteľom nebol vydaný získaný výťažok v zmysle vydaných rozhodnutí. Preto súd zbavil Ing. Ľ. K. funkcie osobitného správcu. Jeho povinnosť preberá správca konkurznej podstaty JUDr. I. Č., ktorému funkcia správcu nezanikla.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie osobitný správca konkurznej podstaty Ing. L. K., B. podaním zo dňa 1. 3. 2010. Navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica v celom rozsahu.

Odvolaateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie nemá oporu v skutkovom stave, z ktorého vychádza a ďalej tvrdí, že krajský súd v ňom jednostranne interpretoval právne normy v neprospech odvolateľa, v rozpore so zásadami, ktorými je povinný sa podľa právneho poriadku a ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu a Ústavného súdu riadiť. Napadnuté uznesenie okrem väd spĺňajúcich podmienky určené ustanovením § 205 ods. 2 písm. b/, trpí aj vadou v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ a najmä písm. f/ O. s. p.

V predmetnom konaní vydal krajský súd dňa 7. 12. 2006 rozvrhové uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté, v akom rozsahu majú byť konkurzní veritelia osobitným správcom uspokojení z výťažku konkurznej podstaty. Proti uzneseniu krajského súdu podal odvolanie správca konkurznej podstaty JUDr. I. Č.. Krajský súd dňa 16. 1. 2007 vydal opravné uznesenie, ktorým upravil výšku uspokojenia jednotlivých veriteľov. Toto uznesenie nie je pre samotnú hmotnoprávnu stránku veci podstatné. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27. 3. 2007 č. k. 1 Obo 20/2007, rozhodol o podanom odvolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č. tak, že zrušil časť rozvrhového uznesenia krajského súdu, konkrétne časť týkajúcu sa odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č., pričom zostávajúcu časť rozvrhového uznesenia krajského súdu, ponechal v platnosti. Odvolaateľ tvrdí, že uvedeným postupom vznikol protiprávny stav, nakoľko Najvyšší súd mal rozvrhové uznesenie zrušiť ako celok. Tým, že napadnuté rozhodnutie zrušil iba v časti odmeny správcu JUDr. Č., Najvyšší súd vytvoril skutkový a právny stav, ktorý sa premietol, do ďalšieho vývoja konkurzného konania. Je zrejmé, že tým, že Najvyšší súd zrušil rozvrhové uznesenie iba v časti odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č. a zvyšnú časť rozvrhu ponechal v platnosti, došlo k tomu, že rozvrh, tak ako mal byť realizovaný podľa vtedajšieho právneho stavu veci, bol nevykonateľný, nakoľko odmena správcu konkurznej podstaty tvorí súčasť rozvrhu a bez právoplatného rozhodnutia súdu o jej výške nebolo možné celkový rozvrh vykonať. Uznesením krajského súdu zo dňa 7. 12. 2006 a uznesením Najvyššieho súdu zo dňa 27. 3. 2007, vznikol taký stav vykonateľných rozhodnutí, podľa ktorých odvolaateľ mal vyplatiť veriteľom a správcovi sumu, ktorá prevyšovala aktuálnu hodnotu konkurznej podstaty.

Dňa 2. 1. 2009 vydal krajský súd rozvrhové uznesenie spisová značka 51-24K 294/96-1442, v ktorom rozhodol o odmene správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č.. V období medzi dňom vydania pôvodného rozvrhového uznesenia 7. 12. 2006 a vydaním nového rozvrhového uznesenia 2. 1. 2009, došlo v dôsledku odôvodnených nákladov spojených so správou podstaty k zmenšeniu majetku konkurznej podstaty, z ktorej je možné uspokojiť veriteľov. Toto zníženie bolo odvolateľom riadne zdokumentované, zaúčtované a predložené súdu. Odvolateľ opakovane upozorňoval na túto skutočnosť a žiadal krajský súd, aby pri vydávaní nového rozvrhového uznesenia zohľadnil aktuálny stav majetku podstaty, a aby rozvrhovým uznesením rozhodol nielen o odmene správcu JUDr. Č., ale aby vydal úplne nové rozvrhové uznesenie, v ktorom bude zohľadnený aktuálny stav konkurznej podstaty. Odvolateľ upozorňoval krajský súd tiež na skutočnosť, že v konkurznej podstate nie je dostatok peňažných prostriedkov na to, aby konkurzní veritelia a správca JUDr. Č. boli uspokojení vo výške uvedenej v uznesení 51-24K 294/96-1330.

Krajský súd napriek tomu, že v čase vydania uznesenia 51-24K 294/96-Đu-342 vedel o tom, že aktuálny majetok konkurznej podstaty nepostačuje na uspokojenie veriteľov v zmysle pôvodného rozvrhového uznesenia, nevydal nové rozvrhové uznesenie, ktorým by rozhodol o rozdelení výťažku konkurznej podstaty ako celku, podľa stavu v čase vydania svojho rozhodnutia (dňa 2. 1. 2009), ale vydal uznesenie, ktorým zaviazal odvolateľa na plnenie, o ktorom v čase vydania rozhodnutia vedel, že je nemožné. Nič nemení na tom skutočnosť, že pôvodné rozvrhové uznesenie bolo čiastočne právoplatné. Odvolateľ tvrdí, že krajský súd mohol a mal vydať už v januári 2009 nové rozvrhové uznesenie, ktoré by rešpektovalo reálny stav a ktoré odvolateľ mohol ihneď plniť. Súd tak mal postupovať buď na základe podnetov odvolateľa, alebo z úradnej moci.

Podaním zo dňa 24. 4. 2009 odvolateľ znovu opakovane písomne požiadal krajský súd, aby vydal nové rozvrhové uznesenie, pričom navrhol, aby súd vydal uznesenie, ktorým bude pôvodný rozvrh prepočítaný koeficientom 0,7088444, čím by sa dosiahlo zosúladenie nemožného právneho stavu so skutočnosťou. Odvolateľ môže rozvrh vykonať iba do výšky disponibilných prostriedkov konkurznej podstaty. Je viazaný existujúcimi rozvrhovými uzneseniami, ktorého zaväzujú na nemožné plnenie a sú nevykonateľné.

Krajský súd po doručení žiadosti odvolateľa nevydal nové rozvrhové uznesenie a dňa 8. 6. 2009 odvolateľovi uložil poriadkovú pokutu za to, že neplní rozvrhové uznesenia, o ktorých odvolateľ od počiatku tvrdí, že sú objektívne nevykonateľné.

Odvolaateľ tvrdí, že právny stav v predmetnom konkurznom konaní je zapríčinený tým, že krajský súd odmieta vydať nové rozvrhové uznesenie, je v tomto smere nečinný a udržiava tým protiprávny stav, ktorý odvolaateľ nemôže nijakými zákonnými prostriedkami ovplyvniť. Preto odvolaateľ podal proti nečinnosti krajského súdu Ústavnú sťažnosť a to 13. 11. 2009, ktorá bola prijatá Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 30. 11. 2009 a je vedená pod sp. zn. Rvp 2114/09. Ústavnou sťažnosťou sa odvolaateľ domáha, aby bol krajský súd zaviazaný konať a vydať nové rozvrhové uznesenie, ktorým by bol odstránený protiprávny stav, a aby boli zrušené predchádzajúce nevykonateľné rozvrhové uznesenia.

Krajský súd pri vydaní napadnutého uznesenia vychádzal zo skutkového stavu, ktorý je nesprávny. Správca konkurznej podstaty JUDr. Č., z dôvodu nečinnosti odvolaateľa a z dôvodu postupu krajského súdu v tomto konkurznom konaní podal na prokuratúru v Banskej Bystrici podnet na vstup prokurátora do konania. Tento podnet bol zo strany prokuratúry vyriešený tak, že boli vykonané kroky smerujúce k zisťovaniu trestnej zodpovednosti odvolaateľa, namiesto toho, aby prokurátor vstúpil do konania a zabezpečil tak nápravu vyššie uvedeného stavu.

Odvolaateľ zdôrazňuje, že súčasný stav konkurzného konania a kroky krajského súdu voči nemu, sú dôsledkom neochoty krajského súdu vydať uznesenie, ktorým by rozhodol o rozdelení podstaty spôsobom, ako navrhuje odvolaateľ, nakoľko iné rozdelenie výťažku podstaty, objektívne nie je možné. Krajský súd je povinný také rozhodnutie, o ktoré ho odvolaateľ žiada, vydať.

Odvolaateľ dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, že je povinnosťou orgánov verejnej moci pri rozhodovaní konať a interpretovať ustanovenia príslušných právnych noriem takým spôsobom, aby nedochádzalo k zásahom do základných práv a slobôd subjektov práva. Pokiaľ zákon bližšie neupravuje niektoré práva a povinnosti, je povinnosťou súdu vychádzať zo základných princípov stanovených Ústavou Slovenskej republiky.

Podľa názoru odvolaateľa, existujú teda dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia.

Podaním zo dňa 11. 3. 2010, ktoré bolo doručené súdu dňa 15. 3. 2010 správca konkurznej podstaty JUDr. I. Č. podal správu o splnení rozvrhového uznesenia a návrh na zrušenie konkurzu. Z jeho podania vyplýva, že dnešným dňom poukázal jednotlivým

veriteľom finančné prostriedky v zmysle rozvrhového uznesenia zo dňa 7. 12. 2006 č. k. 51-24K 294/96-1330 v spojení s opravný rozvrhový uznesením zo dňa 16. 1. 2007 č. k. 51-24K 294/96-1355 a rozvrhového uznesenia zo dňa 2. 1. 2009 č. k. 51-24K 294/96-Đu-1442. Predložil súdu tiež hromadný príkaz na úhradu preukazujúci poukázanie finančných prostriedkov jednotlivým veriteľom a to: suma 6 267,- Eur – pohľadávka proti podstate – odmena správcu konkurznej podstaty, suma 1 991,64 Eur – pohľadávka proti podstate – súdny poplatok za konkurzné konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že stav finančných prostriedkov úpadcu, ktorý prevzal ako správca konkurznej podstaty po odvolaní Ing. Ľ. K. z funkcie osobitného správcu, nekorešpondoval z finančnou sumou špecifikovanou v rámci rozvrhového uznesenia, pohľadávky veriteľov S., a. s., B. a M., boli uspokojené pomerne s prihliadnutím na aktuálny stav finančných prostriedkov úpadcu a to nasledovne: suma 134 985,70 Eur – pohľadávka s nárokom na oddelené uspokojenie – S., a. s., B. (nárok v zmysle rozvrhu 235 188,87), suma 1 901,08 Eur – pohľadávka II. triedy – S., a. s., B. (nárok v zmysle rozvrhu 3 313,62 Eur), suma 46 503,11 Eur - pohľadávka III. triedy – S., a. s., B. (nárok v zmysle rozvrhu 81 022,92 Eur), suma 2 080,98 Eur – pohľadávka II. triedy – M. (nárok v zmysle rozvrhu 3 624,61 Eur). Bankový účet úpadcu č. X. vedený v X., a. s., B., bol následne zrušený s nulovým zostatkom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správca konkurznej podstaty JUDr. I. Č. navrhol súdu, aby v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu U. T. G., s. r. o. „v konkurze“ Z., a aby ho zároveň zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie JUDr. Ing. Ľ. K. osobitného správcu konkurznej podstaty U. T. G., s. r. o. v konkurze, Z.J. podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie osobitného správcu konkurznej podstaty, ktorý bol funkcie zbavený podľa ustanovenia § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením zo dňa 30. 10. 1997 pod č. k. 24K 294/96-30 Krajský súd v Banskej Bystrici vyhlásil konkurz na majetok úpadcu U. T. G.,

s. r. o., Z., IČO: 31 573 550 a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. I. Č.. Opatrením zo dňa 24. februára 2004 pod č. k. 51-24 K 294/96-638 Krajský súd v Banskej Bystrici ustanovil osobitného správcu Ing. Ľ. K., N. súkromný podnikateľ, bytom B., pre odbory správy: Správa pohľadávok proti podstate evidencia a oceňovanie majetku v konkurznej podstate, vedenie účtovníctva, správa peňažných prostriedkov, zabezpečenie financovania konkurznej podstaty, úhrady pohľadávok proti podstate, výdavkov konkurznej podstaty, zabezpečenie a vyradenie registratúrnych záznamov, vrátane archivačných služieb s tým, že osobitný správca je oprávnený prevziať výlučné dispozičné práva ku všetkým účtom, na ktorých boli, sú, alebo budú sústredené peňažné prostriedky zo speňažovania konkurznej podstaty. Z odôvodnenia uvedeného opatrenia vyplýva, že vzhľadom na stav konkurzného konania po ukončení speňažovania majetku patriaceho do konkurznej podstaty, kedy je potrebné vydať rozvrhové uznesenie na základe podkladov o priebehu konkurzu a jeho speňažovania a vyúčtovaných príjmoch a výdavkoch, súd ustanovil v tomto konaní osobitného správcu podľa § 9 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní s poukazom na ustanovenie § 66b ods. 1 a § 70a ods. 3 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Súd určil osobitnému správcovi rozsah správy tak, aby bolo možné efektívne pristúpiť k ukončeniu konkurzného konania. Osobitný správca bude povinný vyhodnotiť a v prípade potreby vykonať reštrukturalizáciu bankových účtov, ktorých výsledkom bude vylúčenie nákladov na ich vedenie, preverí a zabezpečí vytriebenie písomností úpadcu, ich úschovu a archiváciu a účtovné vysporiadanie celého majetku, pokiaľ sa to dá, fyzickú, prípadne účtovnú inventúru majetku.

Súd uznesením zo 7. decembra 2006 č. k. 51-24K 294-96-1330 vydal rozvrhové uznesenie, v ktorom uložil osobitnému správcovi Ing. Ľ. K. vykonať rozvrh, podať súdu písomnú správu o realizovaní rozvrhu s pripojením zoznamov prihlášok, obsahujúcim výšku uspokojenia jednotlivých pohľadávok, s vyúčtovaním výšky zostatku peňažných prostriedkov konkurznej podstaty po splnení rozvrhového uznesenia a úhrade nákladov uspokojenia konkurzných veriteľov spolu s pripojením listinných dôkazov. Dňa 16. januára 2007 vydal súd Opravné rozvrhové uznesenie pod č. konania 51-24K 294/96-1355. Na základe podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. marca 2007 pod č. k. 1 Obo 20/2007 rozvrhové uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd rozvrhovým uznesením z 2. januára 2009 č. k. 51-24K 294/96-1442, rozhodol o uspokojení odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č.. Výzvou z 30. marca 2009 súd vyzval osobitného správcu

na preukázanie splnenia rozvrhového uznesenia. Osobitný správca predložil návrh na zmenu rozvrhového uznesenia podaním z 24. 4. 2009. Za nesplnenie rozvrhového uznesenia súd uložil osobitnému správcovi uznesením č. k. 51-24K 294/96-1475 z 8. júna 2009 poriadkovú pokutu vo výške 300,- Eur. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2009 pod č. k. 5 Obo 76/2009. Opatrením z 29. októbra 2009 pod č. k. 51-24K 294/96-1513 súd uložil správcovi povinnosť podať správu o plnení rozvrhového uznesenia do 3 dní od právoplatnosti uvedeného opatrenia. Osobitný správca v konkurznej podstate podaním z 18. 11. 2009 oznámil, že písomne požiadal veriteľov o oznámenie aktuálnych zúčtovacích údajov bankového spojenia pre uspokojenie ich pohľadávok a podaním z 23. 11. 2009 požiadal o odpustenie uloženej poriadkovej pokuty. Uznesením zo 17. decembra 2009 č. k. 51-24K 294/96 súd návrh osobitného správcu na odpustenie poriadkovej pokuty zamietol. Osobitný správca nepodal správu o splnení uznesenia a nepredložil návrh na zrušenie konkurzu.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ak takto vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Osobitný správca má práva, povinnosti a zodpovednosť správcu v medziach svojej pôsobnosti.

Pre ustanovenie do funkcie odmeňovanie a zbavovanie funkcie osobitných správcov a zástupcu správcu platia ustanovenia o správcovi (§ 9 ods. 3 Zákona o konkurze a vyrovnaní).

Podľa § 8 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní z dôležitých dôvodov, môže súd na návrh úpadcu, alebo správcu alebo aj bez návrhu zbaviť správcu funkcie. Ak súd zbaví správcu jeho funkcie, ustanoví nového správcu. Súd ustanoví nového správcu podľa odseku 1 na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov; funkcia doterajšieho správcu zaniká dňom rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Nového správcu súd ustanoví uznesením na schôdzi konkurzných veriteľov. Uznesenie súd doručí doterajšiemu správcovi, novému

správcovi a zverejní ho na úradnej tabuli súdu. Účinky doteraz vykonaných úkonov zostávajú zachované. Zbavením funkcie nezaniká správcova zodpovednosť podľa ods. 2 za čas výkonu funkcie. Správca, ktorý bol zbavený funkcie, je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že výkon funkcie správcu, môže byť často tak náročný, že správca by nemohol riadne vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou. Ak to vyžaduje rozsah správy, súd môže ustanoviť osobitného správcu. V danom prípade, súd ustanovil osobitného správcu Ing. Ľ. K. úpadcu U. T. G., s. r. o. Z., pričom rozsah pôsobnosti osobitného správcu bol vymedzený v opatrení z 24. 2. 2004 pod č. k. 51-24K 294/96-638.

Z konkurzného spisu odvolací súd zistil, že osobitný správca bol v zmysle právoplatných a vykonateľných rozhodnutí povinný vykonať rozvrhové uznesenie a predložiť doklady o jeho splnení. Osobitný správca nesplnil povinnosti stanovené vo vykonateľných rozhodnutiach konkurzného súdu. Preto tu bol dôvod na zbavenie funkcie osobitného správcu v zmysle § 8 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Navyiac osobitný správca je ustanovovaný do funkcie v konkurznom konaní na pomoc správcovi. Z podania správcu konkurznej podstaty JUDr. I. Č. zo dňa 11. 3. 2010 vyplýva, že podáva správu o splnení rozvrhového uznesenia, poukázal jednotlivým veriteľom finančné prostriedky v zmysle rozvrhového uznesenia, zo dňa 7. 12. 2006, 16. 1. 2007 a 2. 1. 2009 a navrhol, aby súd v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu U. T. G., s. r. o. v konkurze Z. a aby ho zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty. Z toho dôvodu, správca nepotrebuje pre svoju činnosť pomoc osobitného správcu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 O. s. p. potvrdil, keďže toto je vo výroku vecne správne.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave B. 29. apríla 2010

JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková